

Сборник съдебна практика

Дело C-152/19 P

Deutsche Telekom AG
срещу
Европейска комисия
и
Slovanet, a.s

Решение на Съда (трети състав) от 25 март 2021 година

„Обжалване — Конкуренция — Член 102 ДФЕС — Злоупотреба с господстващо положение — Словашки пазар на услуги за ширококолов достъп до интернет — Нормативно установено задължение на операторите със значителна пазарна сила за предоставяне на достъп до абонатната линия — Условия, определени от заварения оператор на пазара, за необвързан достъп на други оператори до абонатната линия — Абсолютна необходимост от достъпа — Носене на отговорност от дружеството майка за поведението на дъщерното му дружество — Право на защита“

1. *Господстващо положение — Злоупотреба — Отказ на предприятие с господстващо положение да даде достъп на друго предприятие до необходима за дейността му стока или услуга — Достъп от трети предприятия до абонатната линия на заварения оператор на пазара на ширококолов електронни съобщителни услуги — Установяване на несправедливи условия за достъп, водещи до мълчалив отказ на достъп — Преценка за наличие на злоупотреба — Задължение на Комисията да докаже абсолютната необходимост от достъпа до абонатната линия за навлизането на конкурентните оператори на пазара — Липса (член 102 ДФЕС; член 54 от Споразумението за ЕИП)*

(вж. т. 40—60)

2. *Конкуренция — Правила на Съюза — Нарушения — Възлагане на отговорност — Дружество майка и дъщерни дружества — Стопанска единица — Критерии за преценка — Упражняване на решаващо влияние върху поведението на дъщерното дружество, което може да бъде изведено от съвкупност от улики относно икономическите, организационните и правните му връзки с дружеството майка — Обстоятелства, които позволяват да се установи наличието на решаващо влияние — Присъствие на висши служители в управителния съвет на дъщерното дружество — Предоставяне на сътрудници на разположение на дъщерното дружество — Редовно получаване на информация за търговската стратегия на дъщерното дружество (член 102 ДФЕС; член 54 от Споразумението за ЕИП)*

3. *Конкуренция — Административно производство — Изложение на възраженията — Необходимо съдържание — Зачитане на правото на защита — Нови обстоятелства, доведени до знанието на заинтересованото лице в много напреднал етап от производството — Предоставяне на кратък срок за изразяване на становище — Допустимост*
(член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз; член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

(вж. т. 105 и 106)

Резюме

Съдът отхвърля жалбите, подадени от Slovak Telekom и Deutsche Telekom срещу решенията на Общия съд относно антиконкурентните практики на словашкия пазар на далекосъобщенията. Следователно глобата от 38 061 963 EUR, която тези две дружества дължат солидарно, и глобата от 19 030 981 EUR, дължима само от Deutsche Telekom, остават непроменени.

В качеството си на заварен далекосъобщителен оператор на Словакия Slovak Telekom a.s. (наричано по-нататък „ST“) предлага услуги за ширококолов достъп по фиксираните си мрежи от мед и оптични влакна. Мрежите на ST обхващат също „абонатната линия“, т.е. физическите линии, които свързват, от една страна, телефона на абоната, и от друга страна, главния разпределител на фиксираната телефонна мрежа.

На 8 март 2005 г. след извършен анализ на националния пазар словашкият регулаторен орган в областта на далекосъобщенията приема решение, в което определя ST за оператор със значителна пазарна сила на пазара на едро за необвързан достъп до абонатната линия. При това положение съгласно правната уредба на Съюза¹ ST е било задължено да предостави на алтернативните оператори достъп до абонатната линия, на която е собственик, позволявайки по този начин на нови участници на пазара да използват тази инфраструктура, за да предлагат своите собствени услуги на крайните потребители.

На 15 октомври 2014 г. Комисията приема решение, с което санкционира ST, както и неговото дружество майка Deutsche Telekom AG (наричано по-нататък „DT“), за злоупотреба с господстващото му положение на словашкия пазар на услуги за ширококолов достъп до интернет, тъй като е ограничило достъпа на алтернативните оператори до абонатната му линия между 2005 г. и 2010 г. (наричано по-нататък „спорното решение“). Комисията упреква по-специално ST, както и DT, че е нарушило член 102 ДФЕС, като е установило несправедливи ред и условия в референтното предложение за необвързан достъп до абонатната линия и е прилагало несправедливи тарифи, които не позволяват на равностоен по ефикасност оператор да предлага същите като услугите на дребно на ST, без да претърпи загуби. Вследствие на това Комисията налага глоба от 38 838 000 EUR солидарно на ST и DT, и глоба от 31 070 000 EUR на DT.

¹ Става въпрос по-конкретно за Регламент (ЕО) № 2887/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно отделен достъп до локалната електрическа верига (ОВ L 336, 2000 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 133) и за Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

С решения от 13 декември 2018 г., Deutsche Telekom/Комисия² и Slovak Telekom/Комисия³, Общият съд отменя частично спорното решение, като определя глобата, дължима солидарно от ST и DT в размер на 38 061 963 EUR, и глобата, дължима само от последното в размер на 19 030 981 EUR.

Подадените от ST и DT жалби са отхвърлени от Съда, който уточнява в този контекст обхвата на решение Bronner⁴ относно квалифицирането на отказ на достъп до инфраструктури на предприятие с господстващо положение като злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС. В това решение Съдът е определил по-висок праг, за да стигне до извода, че практиката, изразяваща се в отказ на предприятие с господстващо положение да предостави инфраструктура, на която то е собственик, на конкурентни предприятия, представлява злоупотреба.

Съображения на Съда

Съдът подчертава най-напред, че всяко предприятие, дори да има господстващо положение, по принцип е свободно да откаже да договаря и да предоставя за използване инфраструктурата, която е развило за свои собствени нужди. При това положение налагането на задължение на предприятие с господстващо положение поради отказа му, представляващ злоупотреба, да договаря с конкурентно предприятие, за да му позволи достъп до собствената си инфраструктура, накърнява в значителна степен свободата на договаряне и правото на собственост на предприятието с господстващо положение. По този начин, когато предприятие с господстващо положение отказва да предостави достъп до своята инфраструктура решението да се задължи това предприятие да предостави достъп на конкурентите си може да бъде обосновано от гледна точка на политиката в областта на конкуренцията само когато това предприятие с господстващо положение действително владее изцяло съответния пазар.

Съдът уточнява по-нататък, че прилагането на условията, изведени от Съда в решение Bronner, и по-конкретно на третото от тези условия, дава възможност да се прецени дали благодарение на своята инфраструктура предприятието с господстващо положение владее изцяло съответния пазар. Съгласно това решение предприятие с господстващо положение може да бъде принудено да предостави достъп до развита от него самото инфраструктура за нуждите на собствената му дейност само когато, първо, отказът на този достъп може да може да предотврати всяка конкуренция от страна на поискалото достъпа конкурентно предприятие, второ, този отказ не може да бъде обективно обоснован, и трето, такъв достъп е абсолютно необходим за дейността на конкурентното предприятие, а именно при липса на реален или потенциален заместител на тази инфраструктура.

За разлика от това, когато предприятие с господстващо положение предоставя достъп до инфраструктурата си, но поставя този достъп в зависимост от изпълнението на несправедливи условия, условията, изведени от Съда в решение Bronner, не се прилагат. Всъщност, въпреки че подобно поведение може да представлява злоупотреба, тъй като е в състояние да породи антиконкурентни последици на съответните пазари, то не може да се приравни на отказ на достъп от страна на предприятие с господстващо положение до неговата инфраструктура, при положение че компетентните органи в областта на

² T-827/14, EU:T:2018:930.

³ T-851/14, EU:T:2018:929.

⁴ Решение от 26 ноември 1998 г., Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).

конкуренцията не могат да наложат задължение на това предприятие да предостави достъп до своята инфраструктура, тъй като този достъп вече е бил предоставен. Следователно мерките, които се налагат в такъв контекст, биха засегнали в по-малка степен свободата на договаряне на предприятието с господстващо положение и правото му на собственост, отколкото ако то бъде принудено да предостави достъп до инфраструктурата си, когато го е запазило за нуждите на собствената си дейност.

С оглед на правната уредба на Съюза, която задължава ST да предостави достъп на конкурентните предприятия до абонатната си линия, Съдът припомня, че този словашки далекосъобщителен оператор не е можел и наистина не е отказал да предостави достъп до нея. Напротив, въз основа на своята самостоятелност при вземане на решения относно конфигурирането на този достъп ST е установило реда и условията за достъп, поставени под въпрос в спорното решение. Тъй като последните не представляват отказ на достъп, съпоставим с разгледания в решение Bronner, условията, изведени от Съда по този повод, не се прилагат в настоящия случай. Ето защо, противно на изтъкнатите от ST и DT доводи, Комисията не е била длъжна да докаже абсолютната необходимост от достъпа до абонатната линия на ST за навлизането на конкурентните оператори на пазара, за да може да квалифицира разглежданите ред и условия за достъп като злоупотреба с господстващо положение.

Тъй като останалите основания, изтъкнати от ST и DT, по-специално относно преценката на ценовата практика на ST, довела до свиване на маржовете и до търсенето на отговорност от DT в качеството му на дружество майка, също се отхвърлят, Съдът отхвърля жалбите в тяхната цялост.